

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg kan stadig ikke forstaa, hvad det er, den højtærede Minister sigter til, thi det faktiske er altsaa, at der ingen Diskontoforhøjelse er sket siden den første Valutalovs Vedtagelse i 1924, men derimod 2—3 Nedsættelser i den Tid, der er forløbet.

Handelsministeren (Slebsager): Det var jo ikke mig, der drog dette Spørgsmaal frem, men da det ærede Medlem Hr. Stauning havde draget Spørgsmaalet frem og i det hele taget draget Spørgsmaalet om Diskontoen frem i denne Forbindelse, fandt jeg mig foranlediget til at pege paa det Forhold, et Forhold, som unægteligt ikke tyder paa, at man fra den da siddende Regerings Side har haft nogen særlig Indflydelse paa Nationalbankens Diskontopolitik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede Handelsministers Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede til ham, synes mig ikke helt klart. Jeg vil derfor gerne paa ny spørge, om man ikke kan forvente, at Ministeren vil benytte sin Bemyndigelse paa en saadan Maade, at han ikke paa een Gang giver Nationalbanken Ret til at anvende Guldbarrefoden i tre Aar, hvorved Ministeren jo afskærer sig fra senere Forhandlinger med Nationalbanken om alle disse Forhold; den kunde f. Eks. godt gives foreløbig for 1 Aar. Hvis det er Hensigten, at Bemyndigelsen skal gives paa een Gang for alle 3 Aar, kan det lige saa godt indføres i Loven, og jeg vilde derfor ønske, at den højtærede Minister kunde sige her, at han kun vil benytte den foreløbig for 1 Aar, idet han har Lovens Medhold til bagefter at forny den atter for 1 Aar og yderligere 1 Aar til. I modsat Fald er Lovens Bemyndigelse efter min Mening for udstrakt, og saa maa jeg forbeholde mig at stille Forslag om en Begrænsning af Bemyndigelsen.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg kan ikke give det ærede Medlem noget afgørende Svar paa dette Spørgsmaal nu. Jeg maa forbeholde mig, inden Lovforslaget kommer til anden Behandling, at forhandle med Nationalbanken om Spørgsmaalet, og derefter skal jeg saa give det ærede Medlem Svar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3115; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1545).

Sagen sattes til Forhandling.

Himmelstrup: Det kan ikke nægtes, at den danske Told- og Afgiftslovgivning efterhaanden er blevet noget indviklet. Naar man taler med Toldembedsmænd, navnlig ude i Provinsen, fremhæver de den gamle Tid, den Gang, hvor man kun havde Toldloven af 1863 og de faa Afgiftslove, der knyttede sig hertil, som næsten Idealet af deres Tilværelse. Senere er der kommet andre Afgiftslove — jeg nævner saaledes Chokoladebeskatningen, Tobaksbeskatningen —, og foruden disse særlige Afgiftslove er der kommet en Række specielle Toldlove, der knytter sig til Hovedloven af 29. Marts 1924. Der er først og fremmest det Kompleks af Toldlove, der er til Behandling her i Dag. Det er den særlige Luksustoldlov af 1. Februar 1924, det er Krisetoldloven angaaende Cigarer og Cigarillos, og det er Krisetoldloven for Tekstilindustrien. Det er endvidere de Toldbestemmelser, der knytter sig til Valutaloven af 1924. Naar man behandler disse Love, maa Formaålet jo være at faa dette Toldlovskompleks simplificeret ved at søge at indarbejde dem i Hovedtoldloven, altsaa i Loven af 29. Marts 1924.

Der knytter sig til disse Toldlove overordentlig betydelige økonomiske Interesser for Staten — man regner med, at det drejer sig om ca. 15 Mill. Kr. —, og der er ogsaa for Erhvervslivet knyttet betydelige Interesser til dem. Fra Venstres Side har vi altid været af den Opfattelse, at der skulde god Tid til at behandle den Slags Love, og vi har tidligere protesteret mod, at der ikke blev givet Rigsdagen den fornødne Tid til de Overvejelser, der i saa Henseende var nødvendige. Rigsdagen har et naturligt Krav paa at faa Tid til sine Overvejelser af, hvor-